

- (3) Ето, ти си научилъ мнозина,
И немощни рацѣ си укрѣпилъ.
- (4) Твоитѣ думи сѣ заклинали онѣзи които се колебаяхъ,
И божѣна ослабляхъ си укрѣпилъ.
- (5) А сега дойде това на тебе, и ти е до-
тегнало:
Докача тя, и смутилъ си се.
- (6) «Страхътъ ти не е ли твоеето дързове-
ние,
И правостъта на птищата ти твоята на-
дежда?
- (7) Я си напоми- кой неповиненъ е по-
гивналъ?
И дѣ сѣ били истрѣбени правитѣ?
- (8) Както съмъ азъ видѣлъ, екоинго орѣтъ без-
законие
И слятъ нечестие, тѣхъ и жьвѣтъ.
- (9) Истрѣбаватъ се отъ духанието на Бога,
И отъ диханieto на поздритъ му погни-
ватъ.
- (10) Рикавието на лъвъ и гласътъ на ри-
кателъ лвъ угасиха,
И жабитѣ на малкитѣ лъвове се ис-
къртиха.
- (11) Лъвътъ погивна отъ нѣмание довъ,
И на лъвицата щенетата се распръсватъ.
- (12) И скришно дойде върху мислума,
И ухото ми дозѣ едно шепнение отъ
нея.
- (13) «Всрѣдъ мислитѣ отъ ноштитѣ видѣхъ,
Когато дълбокъ сънъ пада върхъ чело-
вѣдитѣ,
- (14) Ужасъ мя хванѣ, и грепещъ,
И растресе всичкитѣ ми кости;
- (15) И духъ прѣмина отпрѣдъ ми:
Космитѣ на тѣлото ми настряхахъ.
- (16) Застахъ, но азъ не познахъ образътъ му:
Зракъ се яви прѣдъ очитѣ ми:
Въ млъчанието чухъ гласъ който рече:
- (17) Ще бѣде ли смъртнийтъ по праведнѣтъ
отъ Бога?

- Ще бѣде ли челоуѣкъ по чистѣтъ отъ
Създателя си?
- (18) Ето, той не се утѣрява на работѣ си,
И въ ангелитѣ си гледа недостатѣкъ.
- (19) «Колко повече въ онѣхъ които живѣ-
тъ въ кащи отъ казъ,
На които основанието е въ прѣстѣта,
И славятъ се по скоро отъ молѣнитѣ?
- (20) «Отъ заранъ до вечеръ съсипватъ се:
Безъ да усѣти нѣкой губитъ се за вся-
кога.
- (21) «Величеството имъ което е въ тѣхъ не
прѣхожда ли?
Румиратъ не въ мадростъ.

ГЛАВА 5.

- Повикани сега: има ли нѣкой да ти от-
говори?
- И кѣтъ кого отъ святитѣ ще погледнешъ?
- (2) Нѣстина гнѣвътъ убива безумнийтъ,
И ревнованието умъртвява глупавийтъ.
- (3) Азъ видѣхъ безумнийтъ като се въкоре-
няваше;
Но внезапно проклѣхъ къщата му.
- (4) «Синоветѣ му сѣхъ далечъ отъ безопе-
сностъ;
И славятъ ги по сѣдовѣщата,
- (5) На които жетвата изида гладнийтъ,
И граби я прѣзъ трѣвнѣтъ,
И имотѣтъ имъ поглѣща грабительтъ.
- (6) Защото не излази скръбъта отъ прѣстѣта,
Нито печальта изникнува изъ земята.
- (7) Но бѣдовѣтъ се ражда за печаль,
И искритѣ да хвъркатъ високо.
- (8) Но азъ Бога ще потърсѣмъ,
И дълото си ще възложѣ на Бога.
- (9) «Който прави неизсѣдими величия
И чудеса бесчислени;
- (10) «Който дава дѣждъ по лицето на зе-
мѣта,

а Иса. 35; 3. а Псал. 58; 6.
б Иса. 35; 3. а Псал. 34; 10.
в Гл. 1; 1. а Гл. 33; 15.
г Прит. 3; 26. а Авв. 3; 16.
д Псал. 37; 25. а Гл. 9; 2.
е Псал. 7; 14. а Гл. 15; 15.
ж Прит. 22; 8. а 2 Пет. 2; 4.
з Осия 10; 13. а Гл. 15; 16.
и Гал. 6; 7, 8. а 2 Кор. 4; 7.
к Псал. 90; 5, 6.

н Псал. 39; 11. а 49; 14.
р Гл. 36; 12.
с Гл. 31; 12.
д Бит. 3; 17-19.
е 1 Кор. 10; 13.
ж Гл. 9; 10. а 37; 5.
з Псал. 40; 5. а 72; 18.
и Рим. 11; 33.
к Гл. 28; 26. а Псал. 65; 9, 10.
л Иер. 5; 24. а 10; 13.
м 51; 16. а Дѣян. 14; 17.
н Гл. 18; 9.